

winna wstrzymać wykonanie zlecenia i zwrócić się do sądu z odpowiednim wnioskiem, celem zmiany polecenia wypłaty.

5) Najdalej w ciągu jednego miesiąca po otrzymaniu sądowego zlecenia wypłaty instytucja finansowa winna potwierdzić jego wykonanie w formie sprawozdania, w którym będzie ściśle przedstawiła wykonanie zlecenia.

6) Od chwili otrzymania polecenia wypłaty, instytucja finansowa nie oprocentowuje pozostającej w depozycie gotówki.

7) Jeżeli w przeciągu 6 miesięcy od chwili otrzymania polecenia wypłaty nie zostanie podjęta suma przekazana do wypłaty, instytucja finansowa zawiadomi o tem sąd właściwy. Sąd zarządzi przeniesienie poszczególnych niepodjętych sum do kasy skarbowej lub kasy depozytów sądowych, jako depozyt na rzecz uprawnionych do ich podjęcia.

§ 6. W ciągu pierwszego kwartału każdego roku instytucja finansowa przedłoży sądowi wyciągi poszczególnych kont, zawierające stan kont depozytowych z początkiem i końcem poprzedniego roku kalendarzowego z wykazaniem zmian, zaszytych w tymże roku.

§ 7. 1) Za prowadzenie depozytów pobiera instytucja finansowa od złożonych walorów opłatę po 1 zł rocznie od każdego rozpoczętego tysiąca złotych, licząc według wartości nominalnej walorów. Opłatę tę instytucja potrąca co roku, względnie przy wypłacie narosłych procentów. Najniższą sumą opłaty od całego depozytu będzie kwota dziesięć złotych rocznie.

2) Osoby, wskazane w poleceniu wypłaty, jako uprawnione do podnoszenia depozytu, winny złożyć instytucji finansowej należycie opłacone pokwitowania, wymieniające sumę odbieraną, tak w kapitale jak w procentach, z wyszczególnieniem walorów, którymi wypłatę otrzymują. W razie uprzedniego nadesłania kwitu, wypłata może nastąpić pocztą na koszt i niebezpieczeństwo uprawnionego do podjęcia depozytu.

§ 8. Część wynagrodzenia, przypadająca w myśl decyzji sądu do wypłaty właścicielowi nieruchomości w obligacjach państwowej renty ziemskiej, obliczanych według wartości nominalnej, będzie przez instytucję finansową złożona do depozytu Państwowego Banku Rolnego na przeciąg lat 5, licząc od dnia złożenia do depozytu II raty wynagrodzenia; o ile jednak suma wypłacana właścicielowi w obligacjach według wartości nominalnej przekracza kwotę tychże obligacyj, objętą II-ą ratą wynagrodzenia, dla nadwyżki tej termin 5-cio letni liczy się od złożenia do depozytu I-ej raty wynagrodzenia.

§ 9. Stan depozytów sądowych w instytucjach finansowych podlega kontroli władz nadzorczych tych instytucyj, jak również właściwych sądów oraz organów państwowych, uprawnionych do rewizji sądów.

§ 10. Depozyty znajdujące się w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w instytucjach, które nie zostały upoważnione do przyjmowania de-

pozytów, będą przez te instytucje przekazane właściwym instytucjom finansowym.

Przekazanie nastąpi na skutek zlecenia właściwego okręgowego urzędu ziemskiego, wydanego po uprzednim uzyskaniu zgody sądu, do którego dyspozycji depozyt został złożony.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

20.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 stycznia 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie utworzenia w Boguszach ekspozytury urzędu celnego w Grajewie.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie tworzy się w Boguszach ekspozyturę urzędu celnego w Grajewie. Droga uboczna bogusze — Prostken staje się drogą celną.

§ 2. Ekspozyturze w Boguszach nadaje się uprawnienia urzędów celnych drugiej klasy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

21.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 stycznia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie wyznaczenia ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1929 r. do 30 września 1930 r.

Na zasadzie art. 1 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze

Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) zarządza się co następuje:

§ 1. Na potrzeby ludności na obszarze Rzeczypospolitej wyznacza się na okres czasu od 1 października 1929 r. do 30 września 1930 r. ostateczny:

- a) zasadniczy kontyngent cukru białego w ilości 3.704.895 q,
- b) zapasowy kontyngent w ilości 259.343 q takiegoż cukru.

§ 2. Ostateczny kontyngent zasadniczy tudzież zapasowy będzie rozdzielony zgodnie z postanowieniami art. 3 wyżej cytowanej ustawy pomiędzy poszczególne cukrownie po ukończeniu przerobu buraków i produkcji cukru w bieżącej kampanji przez wszystkie cukrownie położone na obszarze Rzeczypospolitej, najpóźniej zaś do dnia 31 marca 1930 r.

§ 3. Do czasu dokonania przewidzianego w paragrafie poprzednim rozdziału ostatecznych kontyngentów poszczególne cukrownie będą mogły wypuścić na rynek wewnętrzny na poczet swego ostatecznego kontyngentu do 80% ich prowizorycznego kontyngentu zasadniczego, określonego na bieżący okres w załączniku do rozporządzenia z dnia 14 sierpnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 498), jednakże nie powyżej 40% własnej rzeczywistej produkcji.

§ 4. Cukrownie, które całkowicie zakończyły kampanję, mogą przed dokonaniem rozdziału ostatecznego kontyngentu wywozić cukier zagranicę ponad normę określoną w § 16 rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 6, poz. 32) jedynie za zgodą Ministerstwa Skarbu.

§ 5. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa:

Wiktor Leśniewski

22.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 31 grudnia 1929 r.

w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych z dnia 9 lutego 1928 r. w sprawie częściowego wstrzymania emigracji.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych z dn. 9 lutego 1928 r. w sprawie częściowego wstrzymania emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) przedłuża się aż do odwołania.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

23.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 stycznia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Zembrzyce w powiecie wadowickim, województwie krakowskim przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich,

Na zasadzie art. 72 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Do gminy wiejskiej Zembrzyce w powiecie wadowickim, województwie krakowskim mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczące gmin miejskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

24.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 stycznia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Żmigród Nowy w powiecie jasielskim, województwie krakowskim przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

Na zasadzie art. 72 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów ko-